

РЕШЕНИЕ

№ 26065

гр. София, 31.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1733** по описа за **2025** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. В. З. срещу решение № 3371/17.07.2024г. по НАХД № 16603/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 107 състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-026304/31.10.2023г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР). С НП на касатора са наложени съответно: глоба в размер на 20лв., на основание чл.185 от Закона за движението по пътищата (ЗДП); глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок 3 месеца, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДП, за нарушения съответно на чл.20, ал.1 и на чл.123, ал.1, т. 1 от същия закон.

Касатора развива съображения, че съдът неправилно не е разгледал съображенията му а неизяснена фактическа обстановка и липса на щети. По отношение на нарушението по чл.188, ал.1 от ЗДП се позовава на предоставените документи за отдаването под наем на автомобила. Възразява и за несправедливо определяне на наказанията като размер. Претендира отмяна на НП, евентуално намаляване размера на наложените наказания до минимума.

Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба.

Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу решение, което е неблагоприятно за него. Поради това, тя е допустима, а разгледана по същество, е отчасти основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя относно извода за установеност на второто нарушение измежду горепосочените. Прието е от фактическа страна в оспореното решение, че на 30.08.2023 г. изслушаната по делото свидетелка възприела непосредствено, че неустановено лице от мъжки пол да управлява лек автомобил „М. А.“ с ДК [рег.номер на МПС] , с посока на движение от [улица]към бул. „Ц. Б. III“; че срещу 51-во СОУ водачът на същия автомобил при завой реализирал пътно-транспортно произшествие (ПТП) в паркиран лек автомобил. Свидетелката снимала случващото се с телефона си. Видяла, че водачът на лекия автомобил „М. А.“ спира автомобила си и няколко минути по-късно потегля. Паркираният автомобил, който бил ударен, бил с отчупен преден ляв калник.

При изслушването ѝ в открито съдебно заседание 24.04.2024г. свидетелката преразказала тези събития, на които била очевидец. Видно от протокола от заседанието, тя изрично заявила и, че човекът (управлявал автомобила), осъзнал какво станало, бил мъж над 40 години, спрял колата, видял какво се случва и няколко минути по-късно потеглил. При така описаното не може да се приеме, че е установено нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДП, която е посочена в НП като нарушена разпоредба, съгласно която водачът на пътно превозно средство, който е участник в ПТП, е длъжен, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. В случая със свидетелските показания се установява, че водачът, причинил ПТП, е спрял и установил последиците. По отношение на соченото неуведомяване на компетентните органи на МВР, то в НП не е посочена като нарушена такава разпоредба, като уведомяването е длъжимо, когато са пострадали хора, в случая няма такова твърдение, а само имуществени вреди. Ето защо, не е налице соченото в НП неизпълнение на конкретното задължение за спиране на автомобила при ПТП, за което е наложено административно наказание. Ето защо, НП в тази му част следва да бъде отменено.

В останалата му част оспореното решение е правилно. Съдът в настоящия състав споделя изложените към него мотиви и препраща към тях на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК следва да бъде съразмерно уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на половината от 80 лв., предвид чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Разноските са дължими на СДВР, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи. Предвид, че касаторът е заявил, че не претендира разноски, такива не следва да му се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София - град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3371/17.07.2024г. по НАХД № 16603/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 състав в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-026304/31.10.2023г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи, с което на В. В. З., с ЕГН [ЕГН] е наложена глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок 3 месеца, на основание чл.175, ал.1, т.5 от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл.123, ал.1, т. 1 от същия закон, и отменя наказателното постановление в тази му част.

ОТМЕНЯ решение № 3371/17.07.2024г. по НАХД № 16603/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 състав в частта, с която В. В. З., с ЕГН [ЕГН] е осъден да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 80 лв. (осемдесет лева), за частта над 40 (четиридесет) лева.

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3371/17.07.2024г. по НАХД № 16603/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 състав, в останалата му част.

ОСЪЖДА В. В. З., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 40 (четиридесет) лева - юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.